

'Krul-ornamenten moeten een nieuwe plaats krijgen'

Krul, die legde eens de ziel van Den Haag bloot. Zoals dat ook voorbehouden was aan bij voorbeeld Lensvelt, Nicola, Royal, Riche, Garoeda en andere gelegenheden waar gezienne Haagse kringen zich zelfgenoegzaam konden terugtrekken achter een half kopje thee

en zoete of hartige hapjes. Oud-Indiëgangers, dametjes die uit de waaiers leken te zijn samengesteld waarmee ze zich koelte toewuifden, heertjes, met stijve boorden en nog nog stijvere opvattingen. Dit Haagse prentenkabinet is inmiddels geschiedenis, al heeft de nostalgie wel

gewild dat de theesalon veel terrein heeft herwonnen. Met andere Hagenaars, dat wel. Toen Krul (de naam luidde officieel nv Kon. Banket-bonbons- en chocoladefabriek v/h fa. J.A. Krul) rond '70 uit het Noordeinde was verdwenen bleef er een aantal Krulse dingen bewaard. Op de een of andere manier verhuisden die interieurstukken en ornamenten, waaronder de befaamde vitrines, naar Amsterdam. Wijlen mr. P.W. Schilham, secretaris van het Residentie Orkest, ontdekte die stukken en haalde ze terug naar Den Haag.

Sindsdien worden ze bewaard door het gemeentelijke Bureau van Monumentenzorg, die wat (krappe) ruimte heeft gekregen op een onverwachte plaats: onder het tramviaduct ter hoogte van het Taransitorium. Waar het materiaal naast afgedankte ambtenarenbureaus en een opmerkelijk aantal (ook ambtelijke?) matrassen schots en scheef door en op elkaar is gestapeld.

Op een winderige middag zijn wij met de heer M.R.A. Voorhoeve, directeur van Stadsherstel Den Haag en omgeving n.v. de inventaris ter plaatse gaan verkennen. In gezelschap van de heer F.B. Dede van het gemeentelijke Bureau van Monumentenzorg en mevrouw L. van Oeffel, die bewoonster is van het Spinozahuis en die als geïnteresseerde meekwam. Het verleden staart je in glas, hout en gietijzer aan, terwijl di-



• De heer M.R.A. Voorhoeve bekijkt enkele vitrines.



● Lang geleden: de vestiging van Krul op de hoek Van Alkemadelaan en Breitnerlaan.

verse onduidelijke ornamenten, sierstukken, kasten, spiegels, betimmeringen, wanden, kasten en vitrines door een gelukkige omstandigheid bewaard zijn gebleven.

„We willen er iets mee gaan doen”, vertelde de heer Voorhoeve. „Het zou prima in zijn geheel passen in de foyer of koffiekamer van het nieuwe

muziektheater op het Spui. Of eventueel in het nieuwe stadhuis. Ergens rond het Spui in elk geval. Eventueel in de nieuwe uitbreiding van de Tweede Kamer. Daar zullen we nog contacten over leggen. In elk geval fijn dat er nog zoveel bewaard is gebleven. Ik zie het trouwens ook voor de eerste keer”.